

16/68

ANDRÉ FRANCJA
BEAUDIN

MALARSTWO
RZEŹBA

Związek Polskich
Artystów Plastyków
Centralne Biuro
Wystaw Artystycznych

ANDRÉ
BEAUDIN
Francja

malarstwo
rzeźba
maj 1968

Warszawa · Zachęta ·
Plac Małachowskiego 3

Dyrekcja

Centralnego Biura Wystaw Artystycznych
wyraża serdeczne podziękowanie
Galerii Louise Leiris w Paryżu w osobach
Panów Daniela-Henry Kahnweilera
i Maurice Jardot
za przygotowanie i użyczenie nam
tej ciekawej wystawy

Urodzony w 1895 a debiutujący pierwszą wystawą indywidualną w 1923 r., André Beaudin należy do kategorii dziś coraz rzadszej: artystów, których dzieła tłumaczą się w sposób oczywisty (w dosłownym znaczeniu!) bez konieczności komentarza biograficznego, psychoanalitycznego, ikonologicznego itp. Po to, by delektować się jego obrazami potrzebna jest nade wszystko zdolność bezpośredniego postrzegania a nie wystarczy wiedza — chociażby najrozleglejsza — o wszelkich prądach i prądów tych rozgałęzieniach w sztuce XX w. Chodzi przeto o czułe oko, nie tyle jednak podatne zmysłowym wstrząsom barwy, co raczej myślące w najczystszych rygorach formy linearnej. W biografii artystycznej Beaudina szczególnie ważne wydają się dwa momenty przypadające na jego lata młodzieńcze: podróż do Włoch w 1921 r. i nawiązanie bliskiego kontaktu z Juanem Gris w 1922 r. Doświadczenia sztuki włoskiej powrócą jeszcze po wielu latach wspomnieniami dzieł Michała Anioła czy Tycjana przetworzonymi i organicznie włączonymi już we własny system formy Beaudina. Wydaje się jednak, że równie mocne, jeśli nie mocniejsze, były wrażenia pejzażu włoskiego: klarowność jego linii, wyrazistość brył, nasilenie światła. Rychło związała się z nimi rygorystyczna dyscyplina figuratywna, jaką z kubizmu wyprowadzał Juan Gris.

Kubistyczny rodowód estetyki Beaudina nie podlega wątpliwości, a jego sztuka w swym humanistycznym dążeniu wydaje się niekiedy rozwinięciem prekursorskich idei Grisa. Istotniejsze są jednak różnice: z jednej strony nadludzkie w swym do-
stojeństwie figury arlekinów i monumen-

talny spokój martwych natur, w których zamknął się testament wielkiego Hiszpana — kubizm syntetyczny — z drugiej zaś lekkość i wdzięk połączone z istic francuskim poczuciem miary i równowagi przywodzącym na myśl takich malarzy jak Poussin czy Ingres. Tak więc formalne zdobycze kubizmu przekształcone już dogłębnie w nowej interpretacji stylistycznej Beaudina służą nadal swobodnemu wyrażeniu uczuć i myśli artysty.

W 1921 r. Juan Gris tymi słowy wytyczał granice nowym poszukiwaniom malarzskimi, mające ochronić je przed abstrakcją: „Uważam, że strona architektoniczna stanowi matematykę, stronę abstrakcyjną malarstwa; pragnę je uczłowieczyć: Cézanne czynił z butelki walec, ja zaś wychodzę z walca po to, by stworzyć jednostkę specjalnego typu, z walca czynię butelkę, określoną butelkę...”*) Juan Gris był wielkim reformatorem, może nawet prorokiem. Beaudin jest poetą, którego zwyczajnie cieszy światło i ruch, poetą kochającym ludzi, pragnącym by wznoszone przez nich domy były bardziej strzeżone, a mosty coraz szersze, dłuższe i dalej wiodące. Jest malarzem — poetą o franciszkańskim zaiste umiłowaniu kwiatów, zwierząt i ptaków do tego stopnia, że liniom i barwom swej sztuki nadaje melodię ptaszcęgo śpiewu.

W pierwszej połowie lat 20-tych naszego wieku kubizm był niewątpliwie punktem wyjścia różnorodnych poszukiwań Beaudina i jego rówieśników. Spośród nich wystarczą dwa nazwiska: Gromaire (ur.

*) Cyt. D. H. Kahnweiler, *Juan Gris, sa Vie, son Oeuvre, ses Ecrits, Paris, 1946*

w 1892 r.) i Masson (ur. w 1896 r.) — dla wskazania rozbieżnych dróg i celów, ku którym przebijali się młodzi artyści w tym czasie. Nie zapominajmy, że tak niedokładnie dotąd zbadane 10-lecie 1920—1930 było w sztuce europejskiej okresem szczególnym. Spotykały się w nim szczytowe dzieła „klasyków” sztuki nowoczesnej: Matisse'a, Kandinsky'ego, Klee, Braque'a, Picassa, Grisa — z początkami już wyraźnie zdefiniowanymi prądów takich jak dadaizm, surrealizm oraz abstrakcja w kilku odmianach, do których miała należeć przyszłość a nawet dzień dzisiejszy tej sztuki.

Podczas gdy Masson podejmował nową i atrakcyjną poetykę surrealizmu a Gromaire zaspokajał swą potrzebę monumentalności na drogach przeoranych przez ekspresjonizm — Beaudin jeden zdawał się całkowicie na głos malarskiego instynktu, na głos natury. Rzecz jasna, nie ma tu mowy o żadnym naturalizmie, o biernym podążaniu za zewnętrznością otaczających nas rzeczy i zjawisk. Beaudinowi chodzi o wielki styl, którego muzyczną istotę głęboko w swym sercu nosi, a którego zewnętrzną postać stopniowo kształtował w harmonijnym zaspokajaniu naturalnych zarówno jak nabytych wymagań najszlachetniejszego organu: oka ludzkiego. Uczulony na działanie prawa syntezy, nie zapomniał także o konieczności współbrzmienia innych zmysłów: słuchu i dotyku.

O ile „muzyczność” zawiera się integralnie w malarstwie Beaudina, o tyle wymóg trzeciego wymiaru plastycznego z rosnącą siłą odbierany w miarę rozwoju twórczości, z czasem ucieleśnia się w równoległej uprawie malarstwa i rzeźby. Jest to nie-

odparta pokusa zajrzenia poza obraz, nadania mu życia pełnego, autonomicznego w przestrzeni. Przy wielkiej płodności Beaudina jako malarza, zwraca uwagę niewielka stosunkowo ilość rzeźb jakie stworzył, które jednak — wbrew tym stosunkom ilościowym — wydają się być węzłowymi punktami jego twórczości.

W rzeźbach Beaudin podejmuje te same na ogół wątki tematyczne co w malarstwie. Istotą ich jednak jest maksymalny stopień uogólnienia, synteza. Zwiedzając wystawę łatwo mogą się przekonać, na czym polega ten zabieg twórczy, porównując arcydzieło rzeźbiarskie Beaudina z 1963 r. zatytułowane *Oiseaux marins* (nr kat. 10) z innymi interpretacjami — malarskimi zarówno jak rzeźbiarskimi — ulubionego motywu ptaków. Wczuwając się należycie w ten proces **wyboru i uogólnienia**, proces rozciągający się na lata a dokonujący się ostatecznie w jednym, szczęśliwym momencie twórczego uniesienia, zbliżymy się może do poznania tajemnic stylu i poetyki Beaudina. Jest to droga jedyna, by podjąć próbę odpowiedzi na pytanie o miejsce i rolę tego szlachetnego a zbyt mało znanego artysty w sztuce dzisiejszej.

Historia sztuki XX w. pisze się sama w miarę jak wiek nasz upływa i wątpić należy, by komukolwiek z żyjących dzisiaj, choćby najmłodszych, danym było szczęście doczekać samemu wymarzonego „zapanowania” nowego stylu. Moment taki, jeśli w ogóle się zdarza w historii, pozostaje zazwyczaj nie zauważony przez współczesnych. Myślę zarówno o twórcach, jak o miłośnikach (to jest właściwych odbiorcach), jak wreszcie o tzw.

krytykach sztuki współczesnej. Ich udziałem w życiu sztuki wiecznym jak ludzkość, jest tylko gromadzenie i nawarstwianie nieustannie nowych propozycji, wzruszeń i sądów.

W porównaniu stanowisk skrajnych, przeciwnych, niby to wykluczających się nawzajem — jak np. kubizm syntetyczny w stosunku do surrealizmu — rola tego rodzaju artystów „środka”, zazwyczaj nie docenianych, jak Beaudin, jest nad wyraz doniosła. Przez sam fakt, że możemy w ich dziełach odnaleźć pierwiastki różnych systemów formalnych, układające się w jedność wyrazu bez cienia eklektyzmu, a także przez lotność idei artystycznej, wyposażonej zdolnością bezpośredniego docierania do wielu różnych odbiorców — w ewolucji stylowej epoki odgrywają oni niezbędną a doniosłą rolę łączników, jak owe mosty w dal sięgające, które tak pięknie, z taką miłością maluje Beaudin.

ANDRÉ BEAUDIN

- 1895 urodził się 3 lutego w Mennecy (Seine et Oise)
- 1911—1915 lata nauki w Ecole des Arts Décoratifs w Paryżu
- 1921 podróż do Włoch
- 1922 poznaje Juana Gris
- 1923 w styczniu wystawia w Galerie Percier w Paryżu (przedmowa Maxa Jacoba)
- 1930 wystawa w Galerie Georges Bernheim w Paryżu
- 1931 udział w wystawie „L'Art vivant en Europe” w Palais des Beaux-Arts w Brukseli
- 1932 wystawa w Galerie Percier w Paryżu
wystawa w Galerie Zwemmer w Londynie
- 1935 w listopadzie wystawa w Galerie Simon w Paryżu
- 1936 ilustruje „Bukoliki” Wergiliusza, Editions Skira
- 1937 udział w Salon des Surindépendants w Paryżu, październik/listopad w listopadzie udział w wystawie Svensk-Franska Konstgalleriet w Sztokholmie, kat. nr 4—11 wykonuje malowidło „L'Aviation” do Pawilonu Aeronautyki na Wystawie Światowej w Paryżu
- 1938 udział w wystawie „L'Art Français” w Buenos Aires
wystawa w Galerii S. V. w Pradze, luty/marzec
- 1939 wystawa w Kunsthalle w Bernie, kat. nr 117—125, maj/czerwiec
- 1941 wystawa w Buchholz Gallery w Nowym Jorku (wspólnie z Braque'iem, Picassem, Grisem)

- 1943 w czerwcu wystawia na Salon des Tuileries w Paryżu
Galerie de France wystawia album Editions du Chêne: Cinq Peintres d'aujourd'hui (poświęcony w części Beudinowi)
- 1944 w lipcu uczestniczy w wystawie „21 Paysages” (21 malarzy) w Galerie René Drouin w Paryżu
- 1945 ilustruje „Doubles d'Ombre” Paul Eluarda, Editions Gallimard
wystawia na Salon des Surindépendants w Paryżu, październik/listopad
- 1946 wystawa Poematu Paul Eluarda w Galerie Louise Leiris (retrospektywnie malarstwo), kwiecień/maj
ilustruje „Oiseaux, ne copiez personne” Georges Hugneta, Editions Hugnet
uczestniczy w wystawie Ecole de Paris w Kunsthalle w Bernie, kat. nr 32
realizuje okładkę do „Adieu — Etude de femme” Balzaka (portret Balzaka), Editions Skira
- 1947 w czerwcu wystawa w St George's Gallery w Londynie
w maju wystawa w Waddington Gallery w Dublinie
udział w Salon des Surindépendants w Paryżu, październik/listopad
realizuje okładkę do „Peintres du XXe Siècle”, Editions Skira
- 1948 wystawia w Svensk-Franska Konstgalleriet w Sztokholmie (wspólnie z E. de Kermadec)
udział w wystawie „Le cheval dans l'art” w Galerie Charpentier w Paryżu

- 1949 w kwietniu wystawa w Galerie Garibaldi w Marsylii
wystawa w Buchholz Gallery w Nowym Jorku (przedmowa Paul Eluarda)
udział w wystawie „Fransk-Konst” w Konsthallen w Goeteborgu, kat. nr 1—29
udział w wystawie Stowarzyszenia Francuskich Malarzy i Grafików w Bibliothèque Nationale w Paryżu
- 1950 udział w wystawie Międzynarodowej w Pittsburgu, Carnegie Institut
ilustruje „Les Paysans” André Frénauda, J. Aubier Editeur; komponuje inicjały do „Dictionnaire des Idées reçues” i portret G. Flauberta, Editions Jean Aubier
- 1951 uczestniczy w wystawie „Ecole de Paris 1900—1950” w Royal Academy of Art w Londynie
udział w Biennale w Sao Paulo
- 1952 wystawa „50 Ans de Peinture Française dans les Collections particulières” w Musée des Arts Décoratifs w Paryżu
wystawia z „Berliner Neue Gruppe” w Berlinie
ilustruje „L'Araignée” Francis Ponge'a, Editions J. Aubier
wykonuje portret A. Salacrou dla „Sens interdit”, Editions Gallimard
- 1953 wystawa retrospektywna 1924—1953 w Kunsthalle w Bernie (przedmowa D. H. Kahnweilera)
udział w XXXIX wystawie Stowarzyszenia Francuskich Malarzy-Grafików w Bibliothèque Nationale w Paryżu
- 1954 wystawa retrospektywna: malarstwo, rzeźba, rysunki, litografie, akwafor-

- ty — w Kunstverein we Fryburgu Bryzgowijskim (przedmowa Maurice Jardota)
- 1955 udział w Biennale w Sao Paulo
udział w wystawie „Ecole de Paris” w Galerie Charpentier w Paryżu
- 1956 udział w wystawie „Art from France” w Museum of Art w San Francisco
wystawa retrospektywna w Svensk-Franska Konstgalleriet w Sztokholmie (przedmowa Maurice Jardota)
wystawia na Salon de Mai w Paryżu
udział w wystawie „Ecole de Paris” w Galerie Charpentier w Paryżu
- 1957 wystawa w Galerie Louise Leiris w Paryżu (przedmowa André Frénauda)
udział w wystawie „Ecole de Paris” w Galerie Charpentier w Paryżu
wykonuje portret Maxa Jacoba dla „Lettres au Salacrou”, Editions Gallimard
- 1958 uczestniczy w wystawie „Ecole de Paris” w Galerie Charpentier w Paryżu
uczestniczy w wystawie Stowarzyszenia Francuskich Malarzy-Grafików w Bibliothèque Nationale w Paryżu
udział w wystawie „Les Miaule-tous” w Musée Municipal w Limoges (André Beaudin, Susanne Roger, Elie Lascaux)
- 1959 udział w wystawie „Documenta II'59” Kunst nach 1945 w Kassel
- 1960 ilustruje „Sylvie” Gérard de Nerval, Editions Verve — Tériade Editeur

- wystawa ilustracji do „Sylvie” w Galerie Renée Ziegler w Zurychu
 ilustruje „Le Calligraphe” Georges Limboura, Editions Galerie Louise Leiris w Paryżu
 wystawia na Salon de Mai w Paryżu
 wystawa «Autour de „Sylvie”», litografii i 28 prac malarskich w Galerie Louise Leiris w Paryżu, maj/czerwiec
 udział w wystawie „Cent sculptures de Daumier à nos jours” w Musée d’Art et d’Industrie w Saint Etienne
- 1961 wystawia na Salon de Mai w Paryżu
 wystawa „Peintures et dessins 1951—1961” w Galerie Renée Ziegler w Zurychu (przedmowa Jean Leymarie)
 udział w wystawie francusko-włoskiej „Peintres d’aujourd’hui” w Galleria Civica d’Arte Moderna w Turynie, wrzesień/październik
- 1962 w maju wystawia na Salon de Mai w Paryżu i w Tokio
 wystawa grafiki (akwaforty i litografie) w Galerie Octave Landwerlin w Sztasburgu
 udział w wystawie „Ecole de Paris” w Tate Gallery w Londynie (przedmowa François Matheya)
 „Regards sur Paris” — 10 ilustracji do tekstów Goncourta, 5 litografii, z tych 3 do tekstu Raymonda Que-neau, Sauret-Editeur
 wystawa w Musée Maison de la Culture w Hawrze (przedmowy Gaëtan Picon i Jean Lescure), czerwiec/wrzesień
- w czerwcu wystawa w Galerie Garibaldi w Marsylii
 29 listopada zostaje laureatem Grand Prix National des Arts
- 1963 udział w wystawie w Haus der Kunst w Monachium, marzec
 udział w wystawie „Portrait Français au 20e Siècle” w NRF marzec
 udział w międzynarodowej wystawie grafiki w Lublanie
 udział w wystawie „Art animalier” w Museum am Ostwall w Dortmundzie, maj
 wystawa rzeźby w Galerie Louise Leiris w Paryżu (przedmowa Jean Lescure’a), listopad/grudzień
- 1964 wystawa Kolekcji André Lefèvre’a w Musée National d’Art Moderne w Paryżu, darów dla Musée National d’Art Moderne i Muzeum w Grenoble, marzec/kwiecień
 wystawa w Casino de Charbonnières k. Lyonu (przedmowa Raymonda Cogniat), lipiec/sierpień
 w sierpniu uczestniczy w „Ruhrfestspiele” w Recklinghausen (Kunsthalle)
 wystawa malarstwa w Overbeck-Gesellschaft w Lubecie, wrzesień/październik
 wystawa rzeźby — brązy, rysunki — w Museum am Ostwall w Dortmundzie (przedmowa Jean Lescure’a)
 retrospektywa „Rencontres de Nantes” — 24 prace malarskie, 3 rzeźby — (przedmowa Jean Lescure’a), październik/listopad
 udział w wystawie „Maitres de la plastique” w muzeum w Wiedniu
- 1965 udział w wystawie Stowarzyszenia Francuskich Malarzy-Grafików w Bibliothèque Nationale w Paryżu, luty/marzec
 udział w pierwszym Festiwalu w Mans „Maitres de la Peinture Contemporaine”, luty/marzec
 udział w wystawie „Arts décoratifs contemporains” w Maison de la Culture w Bourges — ceramika i tkaniny
 udział w wystawie „Les peintres et la nature en France depuis l’Impressionisme”, Musée d’Art et d’Histoire, Saint Denis
- 1965/66 uczestniczy w wystawie „La main” (rzeźby) w Galerie Claude Bernard w Paryżu, grudzień/styczeń
- 1966 latem uczestniczy w Biennale w Mentonie
 uczestniczy w pierwszym Biennale malarstwa w Ratuszu w Puteaux, czerwiec/lipiec
 udział w wystawie „Aspects de la tapisserie contemporaine” w Centre Culturel du Grand Ensemble — Ville de la Courneuve, październik
 wystawa akwafort i litografii w Galerie Sagot-Le Garrec w Paryżu, listopad/grudzień
 w grudniu bierze udział w Biennale Grafiki w Tokio, w Muzeum Narodowym Sztuki Nowoczesnej
- 1967 udział w wystawie rzeźby „Portraits” w Galerie Claude Bernard w Paryżu, styczeń

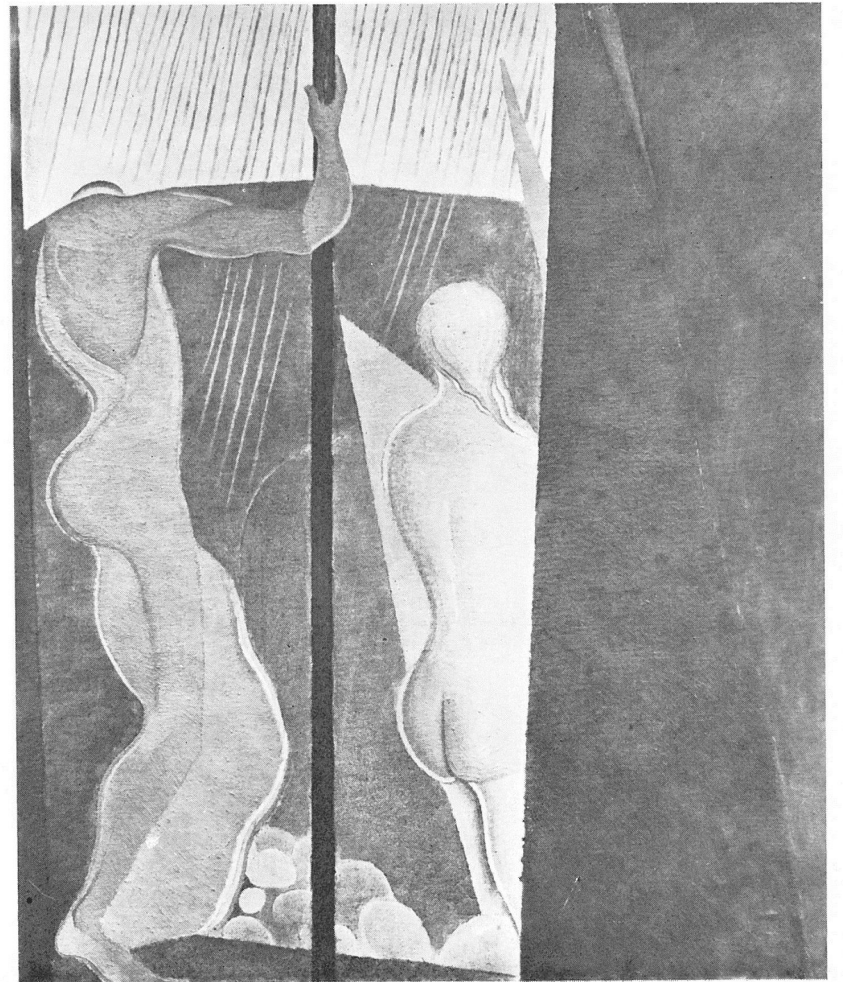
- Max Jacob: *Przedmowa do pierwszej wystawy w Galerie Percier*, 1923
- Maurice Raynal: *Anthologie de la Peinture en France de 1900 à nos jours*, Editions Montaigne, 1927
- Herbert Read: *Przedmowa do Theory of Modern Painting and Sculpture*, „Art News” 1933
- E. Tériade, André Beaudin, „Cahiers d'Art”, nr 8, 1928
- Jacques Baron: *La manière blonde (Gravures de Virgile)*, „Minotaure” 1936
- Maurice Raynal: *Notes sur l'Exposition André Beaudin*, „La Bête noire”, nr 7, 1936
- Maurice Raynal: *Dessins et Gravures*, „Arts et Métiers Graphiques”, nr 37, 1937
- Roger Lesbats: *Przedmowa do Cinq Peintres d'aujourd'hui*, Editions Chêne, Paryż 1943
- La Sculpture en France depuis Rodin*, Editions du Seuil, Paryż 1945
- André Thirion, *Le Peintre André Beaudin*, „Poésie 46”, nr 35
- Anthologie du Livre illustré par les Peintres et Graveurs de l'Ecole de Paris*, Editions A. Skira, Genewa 1946
- Paul Eluard: *Przedmowa do katalogu wystawy w Galerie Louise Leiris*, 1946
- Peinture de XXe siècle*, Editions A. Skira, Genewa 1947
- Paul Eluard: *Przedmowa do katalogu wystawy w Galerie Curt Valentin*, Nowy Jork 1949
- Peintures Modernes*, Editions A. Skira, Genewa 1953
- D. H. Kahnweiler: *Przedmowa do katalogu wystawy retrospektywnej w Kunsthalle w Bernie*, 1953
- Stanislas Fumet: *La Poésie à travers les Ages*, Editions Alsatia, Paryż 1954

- Maurice Jardot: *Przedmowa do katalogu wystawy retrospektywnej w Fryburgu Bryzgowijskim*, 1954
- Jacques Lassaing: *Dictionnaire de la Peinture Moderne*, Editions Fernand Hazan, Paryż 1954
- André Frénaud: *Przedmowa do katalogu wystawy retrospektywnej w Galerie Louise Leiris*, 1957
- Pierre Courthion: *L'Art Indépendant*, Editions Albin Michel, Paryż 1958
- Bernard Dorival: *Peinture Française — Le XXe Siècle*, Tisné Editeur, Paryż 1958
- Michel Seuphor: *La Sculpture de ce Siècle*, *Dictionnaire de la Sculpture Moderne*, Editions du Griffon-Szwajcaria, 1958
- Bernard Dorival: *Nouvelles acquisitions*, „La Revue des Arts” — Musées de France, nr 9, 1959, s. 228
- Jean Cassou: *Panorama des Arts Plastiques Contemporains*, Gallimard, Paryż 1960
- Denys Chevalier: tekst w *Dictionnaire de la Sculpture Moderne*, Editions Fernand Hazan, 1960
- Georges Limbour: *André Beaudin*, Editions Verve, 1961
- Bernard Dorival: *L'Ecole de Paris au Musée d'Art Moderne*, Somogy-Editeur, 1961

1. Gracze w bile, 1924, 81×100
Les joueurs de billes
2. Deszcz, 1926, 81×65
La pluie
3. Ptak, 1928, 60×73
L'oiseau
4. Ręka i kwiat, 1930, 81×65
La main et la fleur
5. Cień listowia, 1931, 92×73
L'ombre des feuillages
6. Trójbarwny bukiet, 1932, 73×92
Le bouquet tricolore
7. Dwa modele, 1933, 81×54
Les deux modèles
kol. Sylvain Durand, Paryż
8. Gracze i serso, 1934, 97×130
Les joueurs et le cerceau
zbiory prywatne
9. Słońce, 1935, 81×100
Le soleil
zbiory prywatne
10. Dafnis zamieniona w drzewo laurowe, 1936, 97×130
Daphné changée en laurier
zbiory prywatne
11. Staw, 1936, 130×97
L'étang
12. Pracownia malarza-rzeźbiarza, 1937, 162×130
L'atelier du peintre-sculpteur
zbiory prywatne
13. Jeźdźcy i posąg, 1937, 60×92
Les cavaliers et la statue
zbiory prywatne
14. Czarny byk, 1938, 92×73
Le taureau noir
15. Ciekawe konie, 1938, 81×65
Les chevaux curieux
zbiory prywatne
16. Gołąb pawik, 1939, 130×162
Le pigeon paon
17. Lśniące liście, 1940, 81×65
Les feuilles brillantes
19. Dwa drzewa, 1942, 73×60
Les deux arbres
zbiory prywatne
20. Bukiet na białym tle, 1942, 65×54
Le bouquet au fond blanc
zbiory prywatne
21. Różowa róża, 1942, 50×65
La rose rose
22. Szare drzewa, 1943, 130×162
Les arbres gris
23. Trzciny i ptaki, 1944, 167×97
Les roseaux et les oiseaux
kol. Galerie Louise Leiris, Paryż
24. Drzewo, 1944, 65×54
L'arbre
zbiory prywatne
25. Susanne Roger, 1944, 55×46
Susanne Roger brune
26. Kot i ptaki, 1945, 162×97
Le chat et les oiseaux
27. Toaleta, 1946, 100×65
La toilette
kol. Sylvain Durand, Paryż
28. Oradour, 1947, 46×33
29. Klejnot, 1947, 33×46
Le bijou
30. Mieczyk koloru malwy, 1948, 81×54
Le glaïeul mauve
31. Dwa mosty, 1948, 65×54
Les deux ponts
kol. Sylvain Durand, Paryż
32. Pnące lodygi, 1949, 81×54
Les tiges grimpantes
zbiory prywatne
33. Samotne okna, 1950, 81×130
Les fenêtres solitaires
kol. Sylvain Durand, Paryż
34. Chłopi, 1951, 100×81
Les paysans

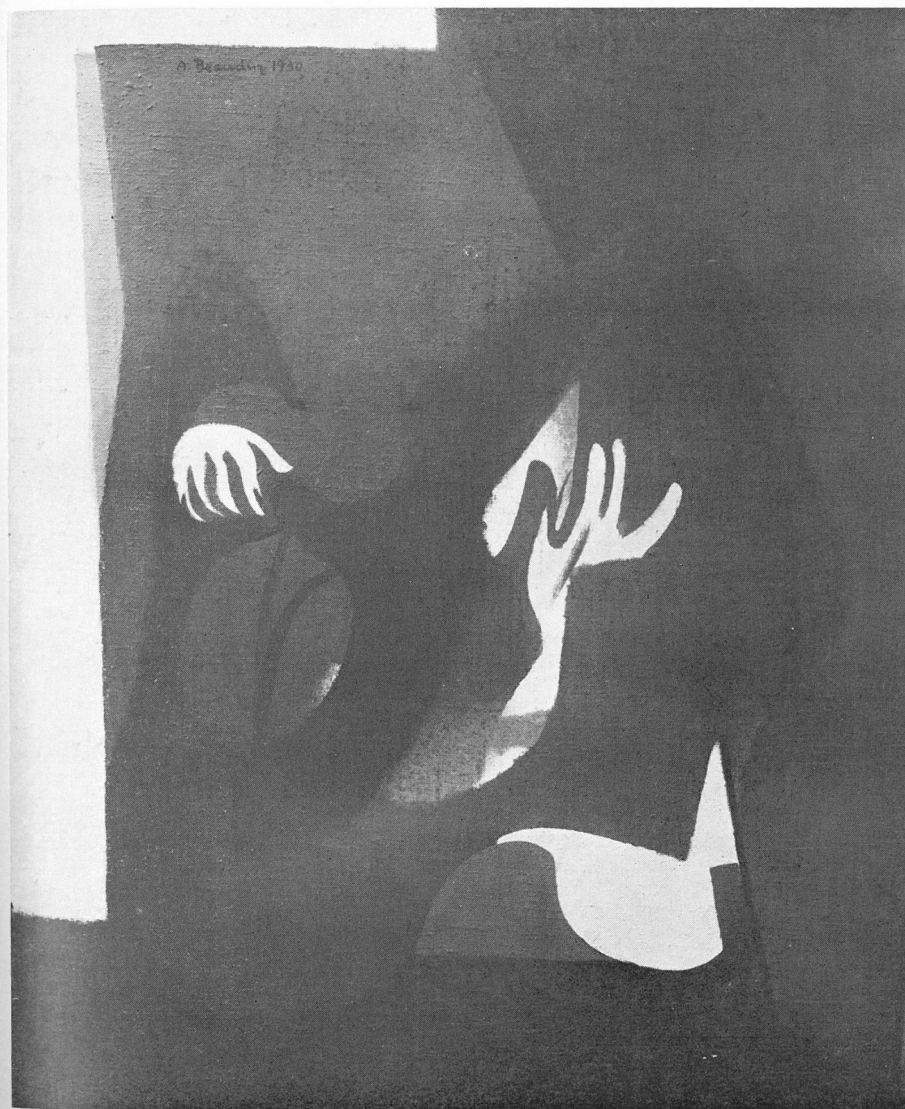
35. Pani w okienku, 1951, 46×33
La dame à la lucarne
36. Spojrzenie, 1951, 46×33
Le regard
37. Wdowa, 1951, 46×33
La veuve
38. Konie, 1952, 81×100
Chevaux ensemble
39. Narodziny dnia, 1952, 65×100
La naissance du jour
kol. Sylvain Durand, Paryż
40. Niepokojny ptak, 1952, 65×100
L'oiseau inquiet
41. Koń uskrzydłony, 1953, 130×162
Le cheval ailé
kol. Sylvain Durand, Paryż
42. Pole zboża, 1954, 65×100
Le champ de blé
43. Maszyny, 1954, 50×73
Les machines
zbiory prywatne
44. Pola, 1954, 50×73
Les champs
zbiory prywatne
45. Most nocy, 1955, 97×130
Le pont de la nuit
zbiory prywatne
46. Statek wieczoru, 1956, 97×130
Le bateau du soir
zbiory prywatne
47. Szkic niewolnika (według Michała Anioła), 1957, 92×60
Ebauche d'un captif
48. Wieś w pionie, 1958, 130×81
Le village debout
zbiory prywatne
49. Ozdobne okno, 1958, 46×33
La fenêtre ornée
zbiory prywatne
50. Ogrodzenie parku, 1960, 100×81
Le grillage du parc
51. Ślad, 1961, 97×162
Le sillage
zbiory prywatne
52. Pnące liście, 1961, 100×73
Les feuilles grimpanes
zbiory prywatne
53. Pajęczyna, 1961, 65×54
La toile d'araignée
54. Niebo w wodzie, 1961, 54×65
Le ciel dans l'eau
zbiory prywatne
55. Sekrety, 1962, 81×100
Les secrets
56. Okno, 1963, 81×60
La fenêtre
zbiory prywatne
57. W lesie, 1964, 97×130
Dans la forêt
zbiory prywatne
58. Rano, 1964, 100×81
Le matin
zbiory prywatne
59. Wiatr, 1964, 100×81
Le vent
zbiory prywatne
60. Między psem i wilkiem, 1965, 114×195
Entre chien et loup
61. Klimat wody, 1965, 81×100
L'air de l'eau
zbiory prywatne
62. Ścieżki, 1965, 100×73
Sentiers
zbiory prywatne
63. Wiatr z Zachodu, 1966, 130×162
Vent d'Ouest
64. Pożar, 1966, 81×100
Incendie
zbiory prywatne
65. Lasek pań, 1966, 65×100
Bois des dames
66. Półksiężyc, 1966, 65×100
Demi-lune
67. Rudy księżyc, 1967, 130×195
Lune rousse
1. Trzy profile, 1931, 21,5×40 1+6 odlewów
Les trois profils
2. Taniec, 1933, 38×41,5 1+10 odlewów
La danse
3. Zakochani, 1935, 12,7×19,5 1+6 odlewów
Les amoureux
4. Przebudzenie, 1937, 48×21 1+6 odlewów
L'éveil
5. Koń, 1938, 66×33 1+6 odlewów
Le cheval
6. Denise, 1938, 26,5×21 1+3 odlewów
7. Ptak, 1947, 18,5×28 1+6 odlewów
Oiseau
8. Paul Eluard, 1947, 42×35,7 1+6 odlewów
9. Ślubny ptak, 1953, 48×33,7 1+6 odlewów
L'oiseau du mariage
10. Morskie ptaki, 1963, 73×66×58,5 1+6 odlewów
Oiseaux marins
11. Ręka, 1964, 28×30,5 1+6 odlewów
La main

3. Ptak

4. Ręka i kwiat

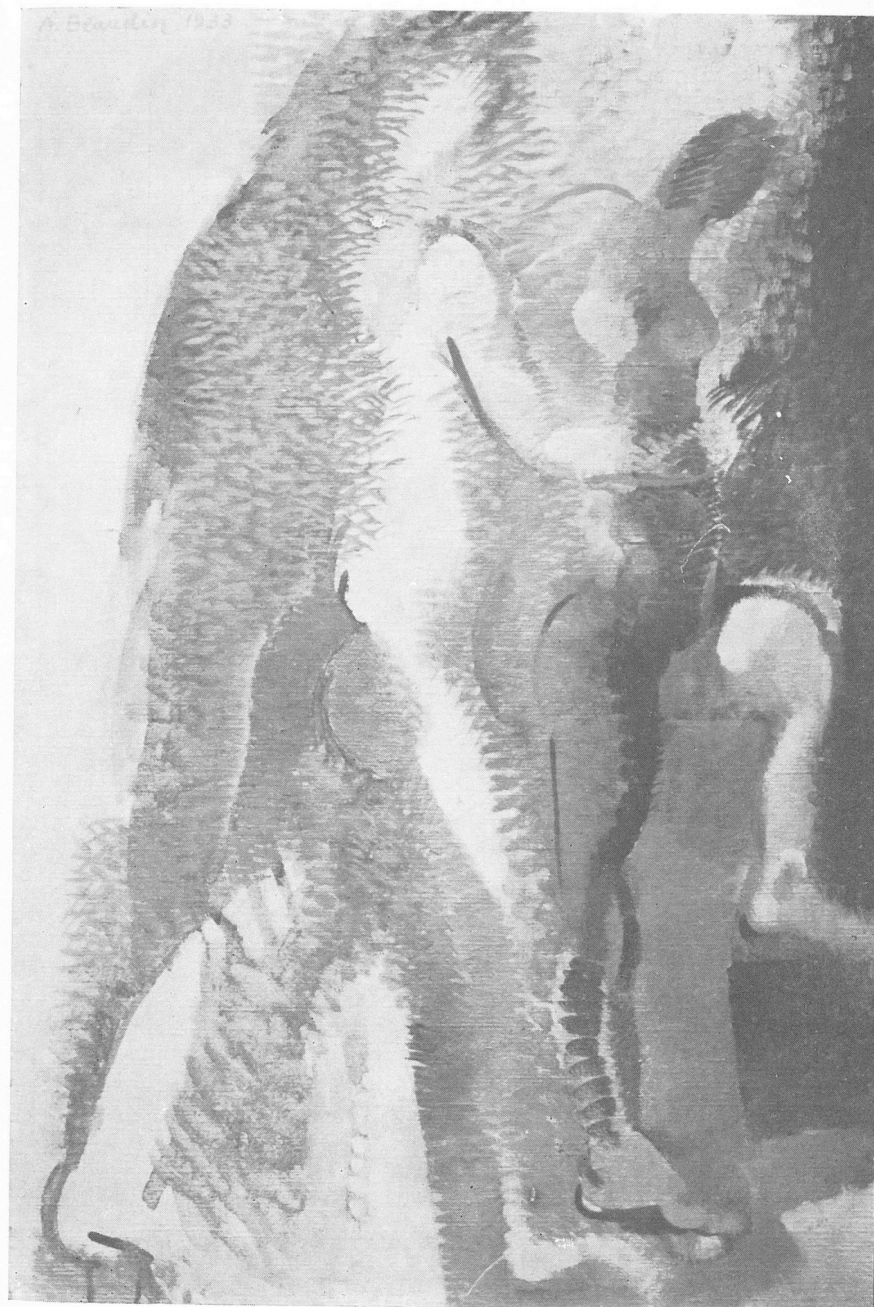

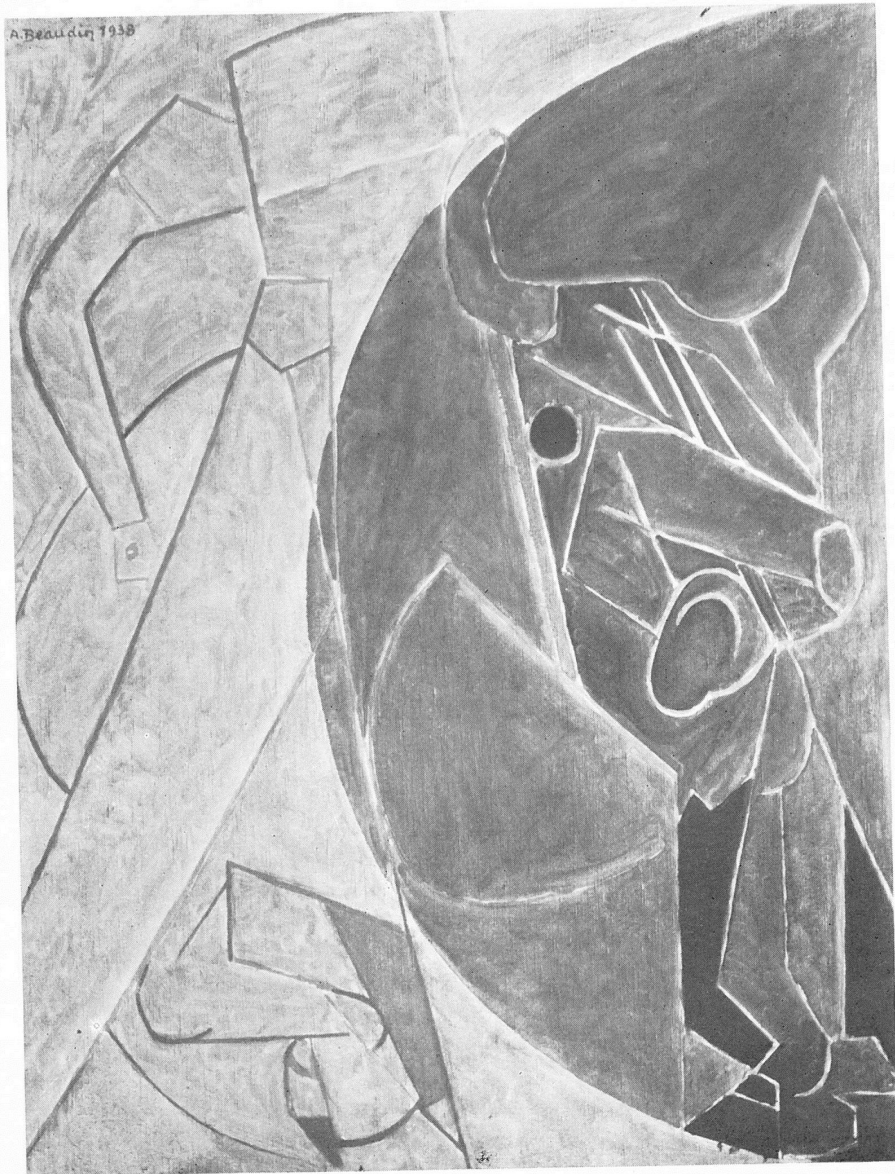
6. Trójbarwny bukiet

7. Dwa modele

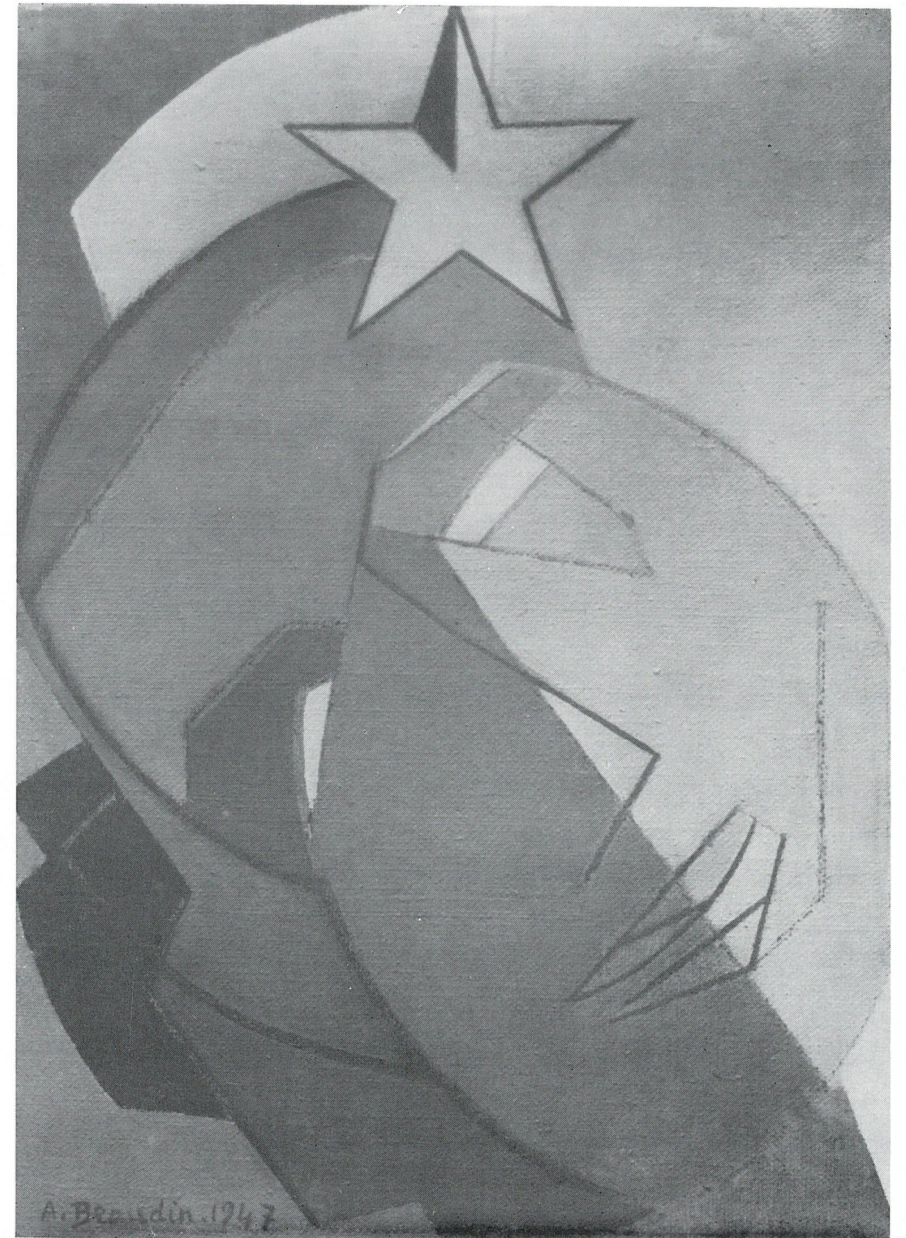
14. Czarny byk

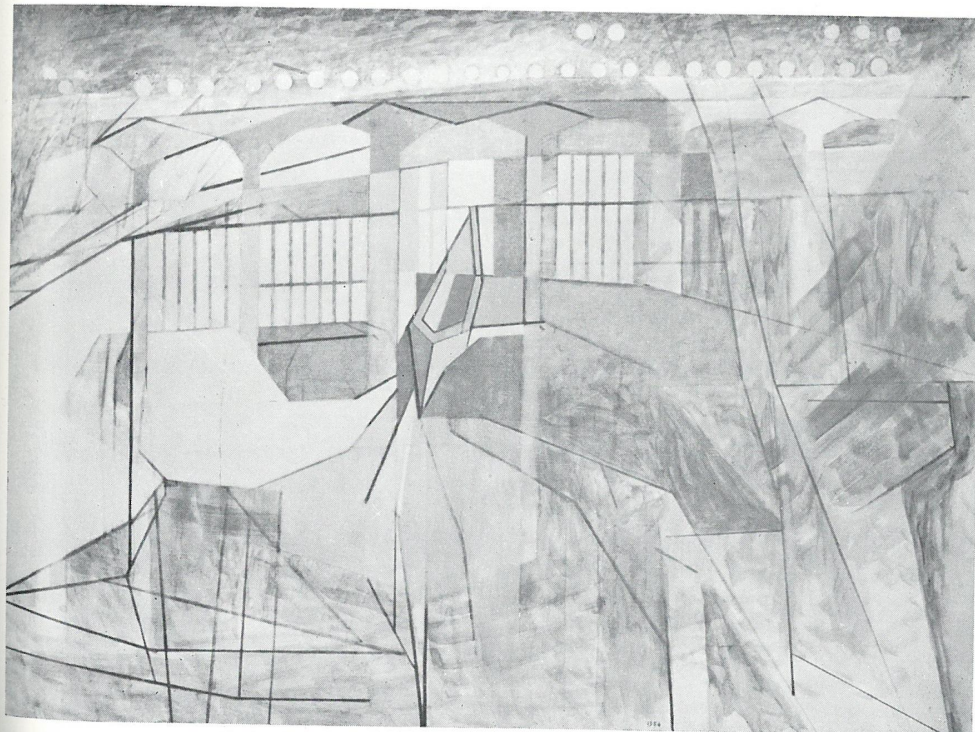
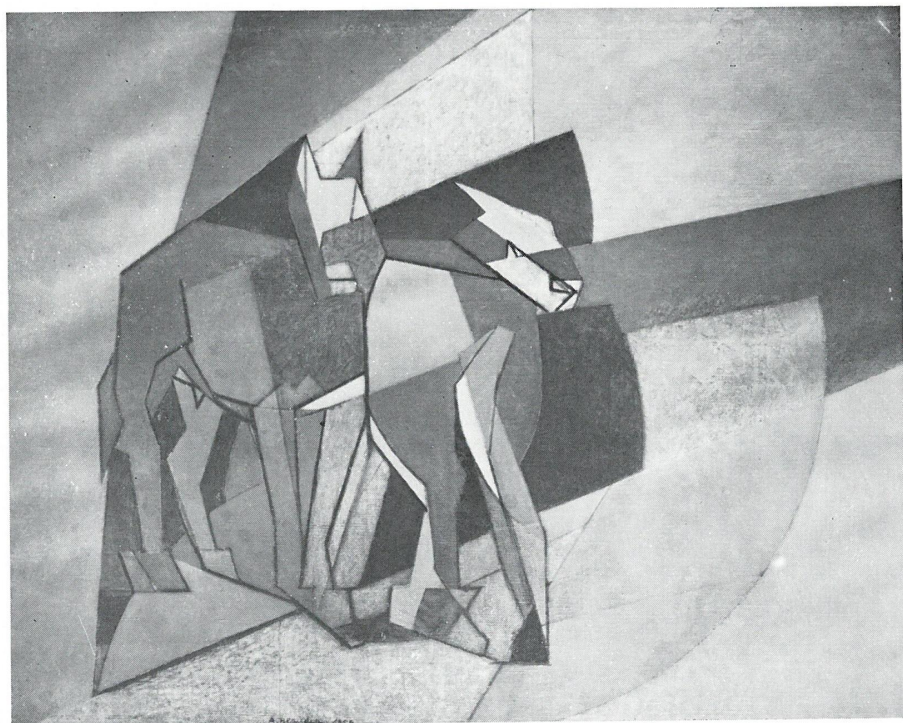
18. Brzeg ziemi

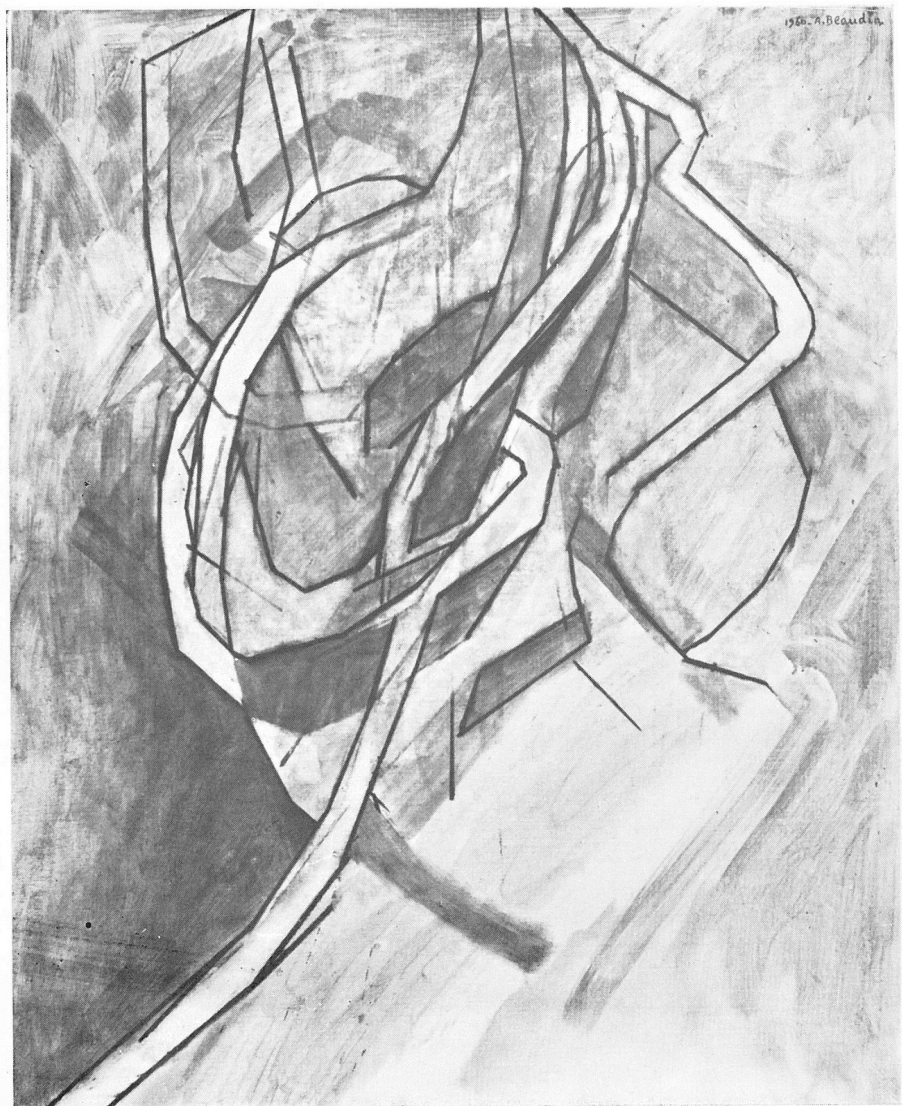

51. Ogrodzenie parku

55. Niebo w wodzie

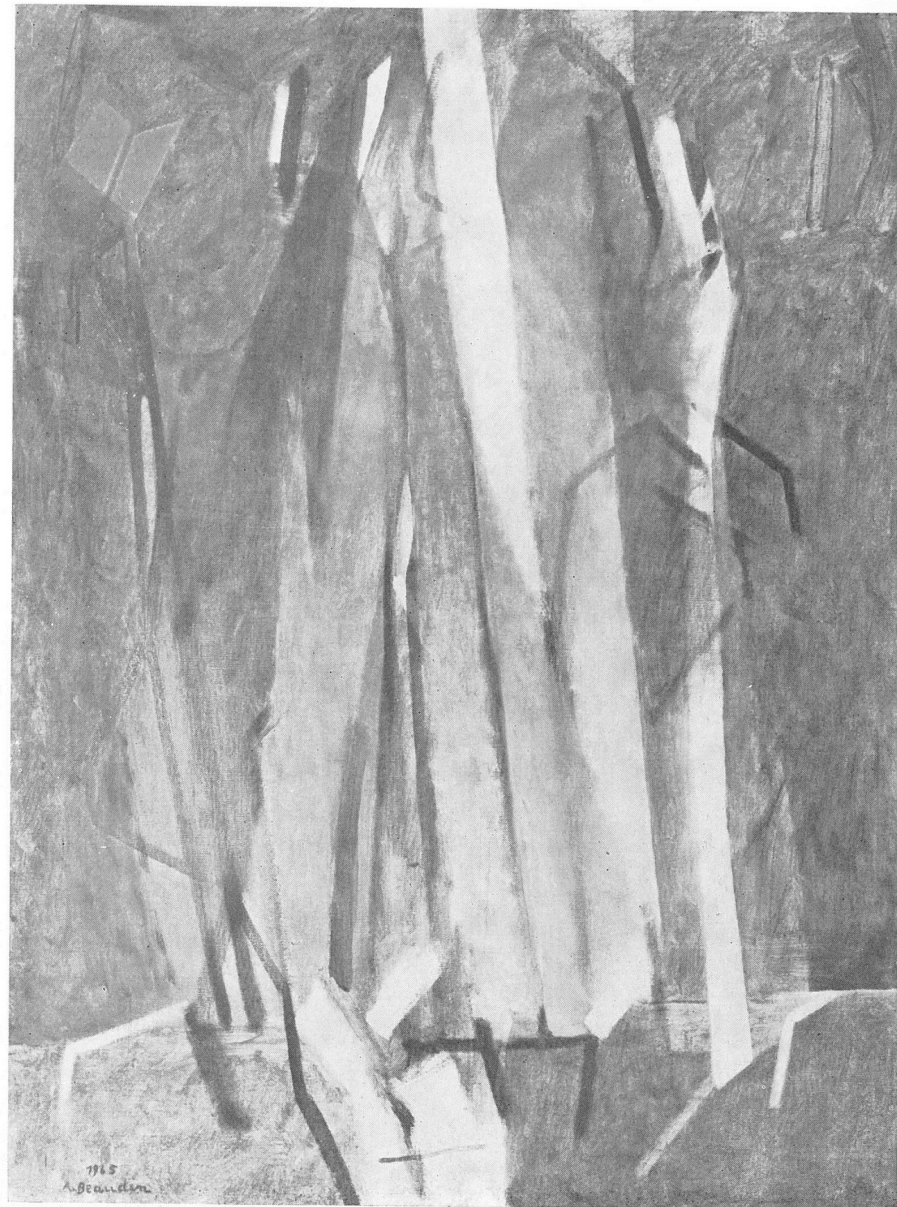
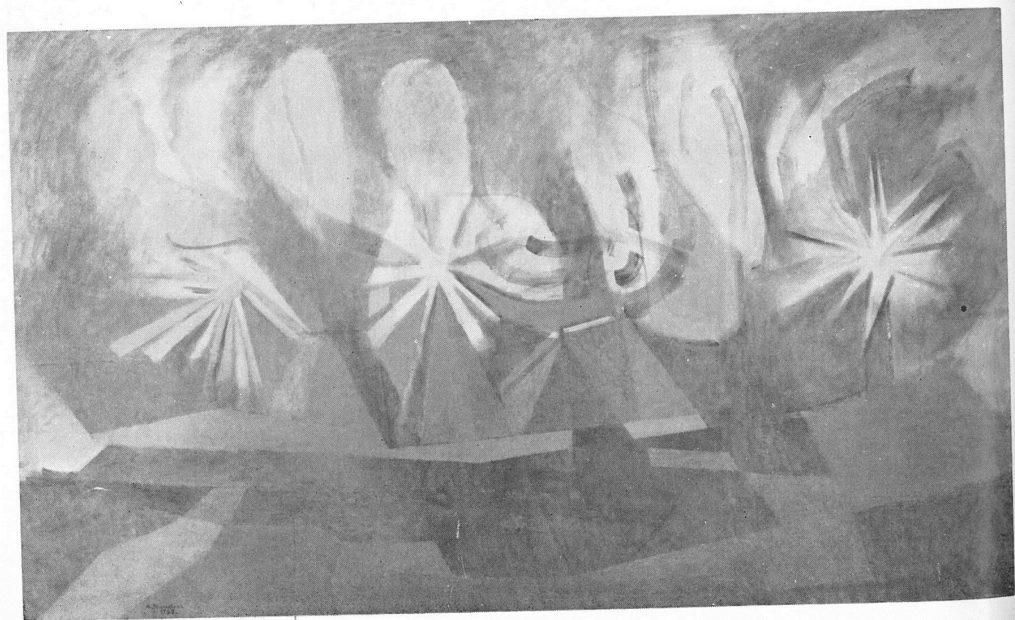

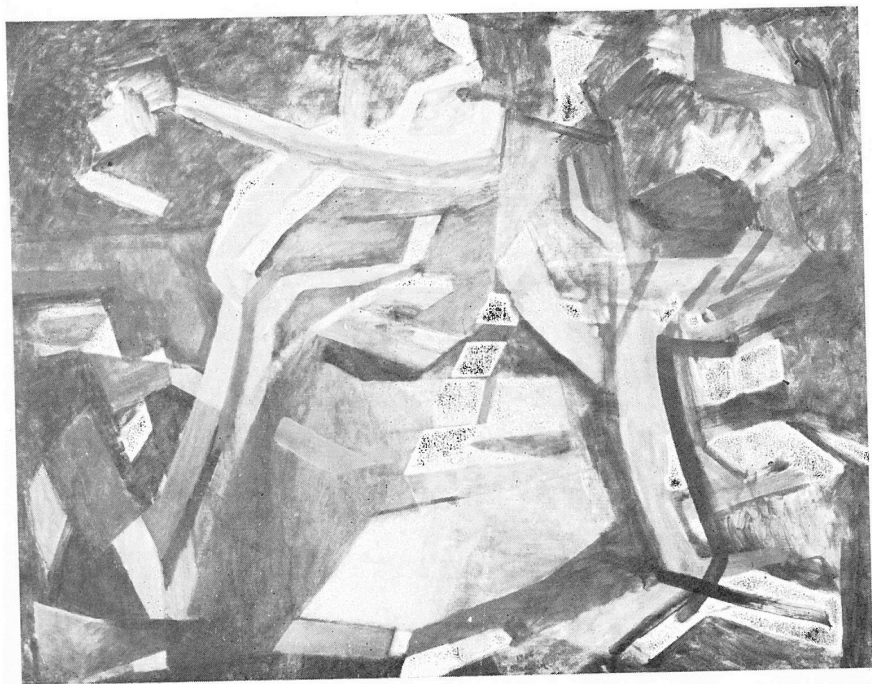

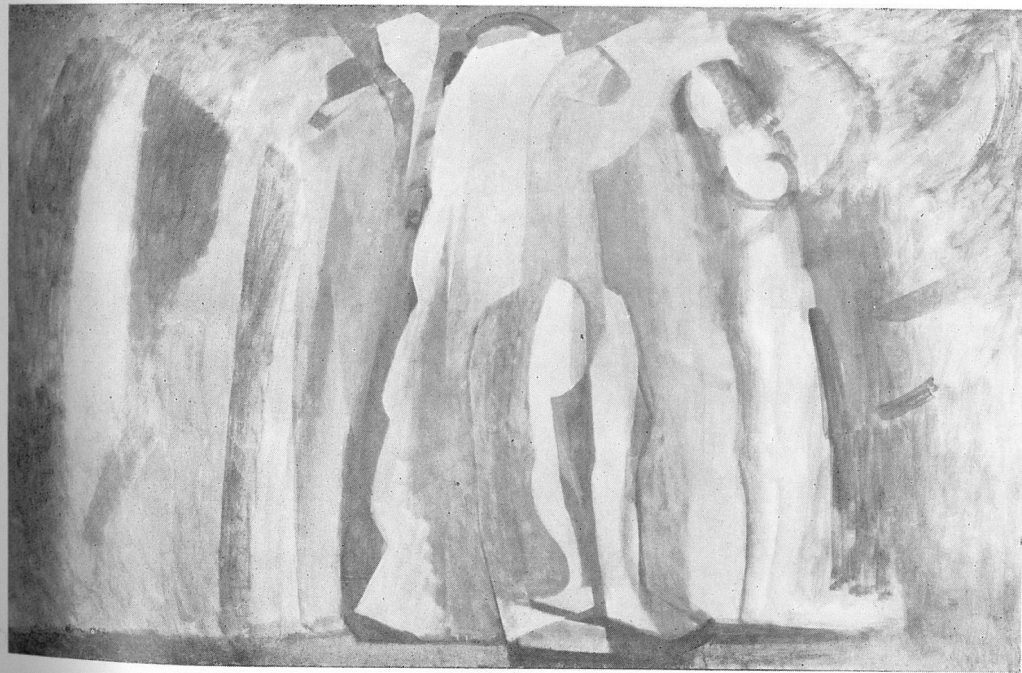

4. Wiatr z Zachodu

68. Rudy księżyc

2. Taniec

3. Zakochni

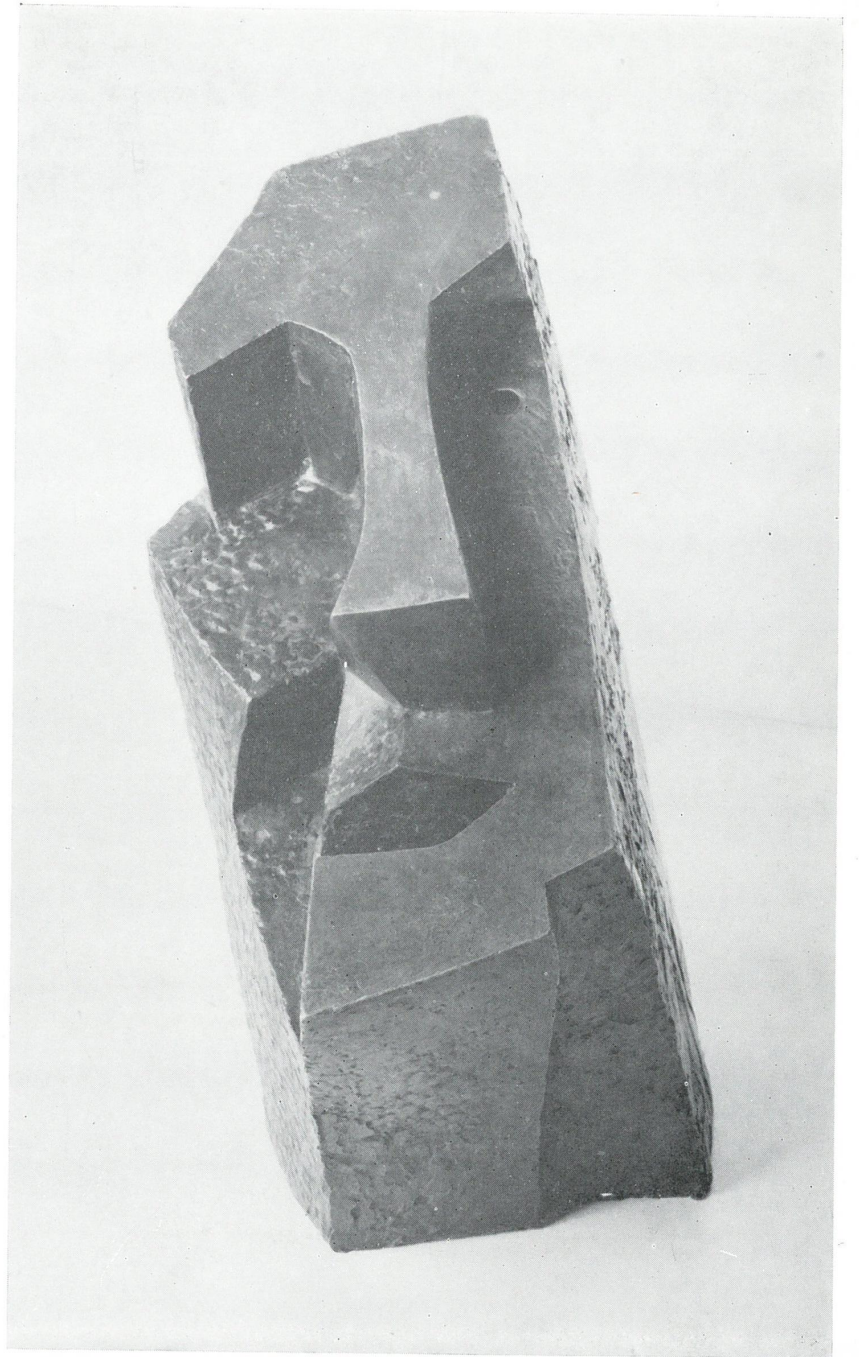
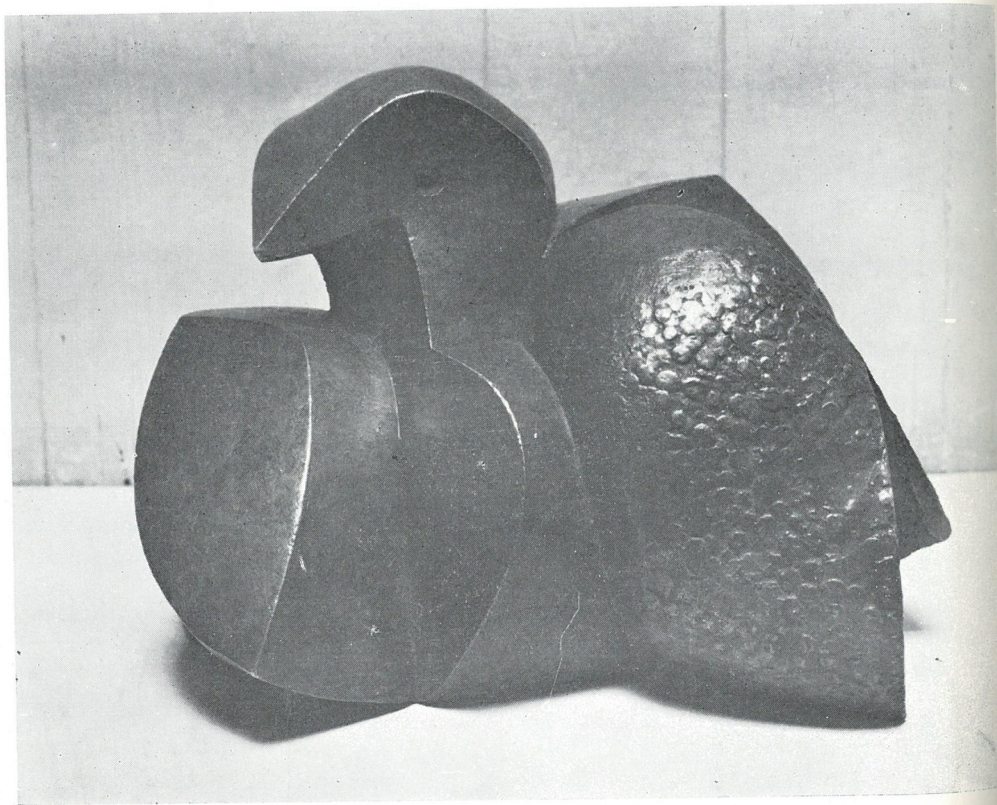
4. Przebudzenie

5. Koń

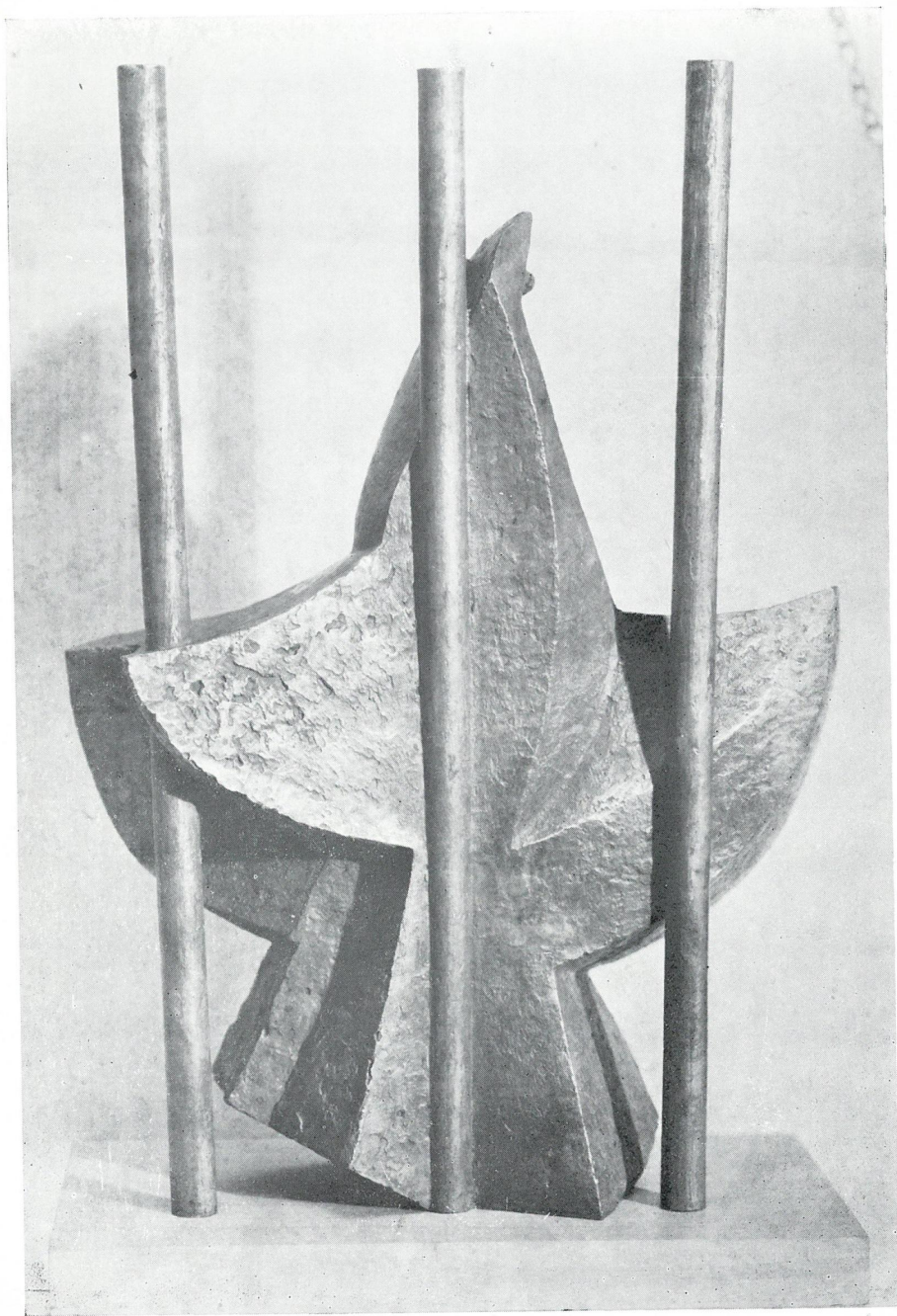

9. Ślubny ptak

10. Morskie ptaki

Projekt ekspozycji: Jan Kosiński

Projekt plakatu i opracowanie graficzne katalogu: Stefan Bernaciński

Tłumaczenia: Helena Kęszycka

Redakcja katalogu: Maria Matusińska (CBWA)

Zdjęcia: Galerie Louise Leiris, Galerie Simon, Marc Vaux

Redakcja techniczna: Jan Heydrich (CBWA)

DRP. Zam. 531/68 r. N-95, Cena zł 15.—

60-89-17 701
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535
WALTER J. RAY, JR.
GENERAL INVESTIGATIVE
DIVISION

8/19/68